

Motion till riksdagen 2011/12:U28

av Björn von Sydow (S)
med anledning av redog. 2011/12:NR1

Nordiska rådets svenska delegations berättelse om verksamheten under 2011

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska verka för att det skapas ett ministerråd för säkerhets- och utrikespolitiken inom Nordiska ministerrådet.

Motivering

Det nordiska samarbetet inom försvar och samhällets krisberedskap har fortsatt att fördjupas. Nordefco är en institutionalisering av samarbetet mellan de nordiska regeringarna på försvarsområdet. Här behandlas säkerhetspolitik, fördjupat försvarsmaterieltekniskt samarbete och gemensamma internationella insatser. De nordiska utrikesministrarna enades i april 2011 om en nordisk solidaritetsförklaring. En central bakgrund för detta är den s.k. Stoltenberg-rapporten. Regeringsnivån i Norden samarbetar också med dessa utvecklingsfrågor med bl.a. de baltiska länderna. Ett liknande arbete sker på ministernivå kring de nordiska samhällenas krisberedskap.

Genom detta samarbete, som jag varmt välkomnar, finns möjligheter till ökad försvarsförmåga, minskade kostnader och ökad uthållighet.

Den svenska regeringen har också översiktligt redovisat detta i skrivelse. 2011/12:90. Det är både gott och otillräckligt enligt min mening.

De fem nordiska parlamenten får ländervis och i sina egna parlamentariska system möjligheter att mottaga orienteringar och information om det nordiska samarbetet på säkerhetspolitikens fält. Men det finns ingen riktig parlamentarisk process i Norden där alla de nordiska parlamenten gemensamt granskar, initierar och penetrerar detta. Detta är en diskrepans. Regeringarnas intima samarbete svarar inte mot ett parlamentariskt. Det är gott, men inte väl, att det

Fel! Okänt namn på

sedan 1997 hålls en säkerhetspolitisk debatt i Nordiska rådet. Men det sker inte en interaktiv process med skriftliga framställningar mellan ett samlat ministerråd och den parlamentariska nivån. Det som saknas är regelbundna, djupa och klarläggande bedömningar mellan Nordiska ministerrådet och Nordiska rådet. Det är en brist för oss, som alla är just parlamentariska demokratier. Det är också omvittnat genom inlägg i Nordiska rådets presidium, som redan har befogenheten att bereda säkerhets- och utrikespolitiska frågor.

Man kan föreställa sig att därmed blir egentligen hela denna sammordiska utveckling alltför litet känd för folken. Pressmeddelanden från ministermöten har begränsad räckvidd. Medierna klarar inte av att presentera helheten. Den offentliga debatten blir uppsplittrad och otillräcklig, enligt min mening, när det gäller så fundamentala frågor.

Jag menar att de strävanden om ett aktivt nordiskt säkerhets- och utrikespolitiskt samarbete som finns redovisade i Nordiska rådets svenska delegations berättelse om verksamheten under 2011 (redog. 2011/12:NR1) är mycket lovvärda. Men det är också motiverat att den fördjupade utveckling som nämns i regeringens skrivelse om Nordiskt samarbete 2011 (skr. 2011/12:90), leder till att det skapas ett Nordiskt ministerråd för säkerhets- och utrikespolitiken.

Stockholm den 16 april 2012

Björn von Sydow (S)